

ת"פ 6932/05/21 - מדינת ישראל נגד עלאא הלסי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 6932-05-21 מדינת ישראל נ' הלסי(עציר) ואח'

בעניין:	המאשימה	מדינת ישראל
	נגד	
	הנאשם	עלאא הלסי

גזר דין

1. העבירות בהן הורשע הנאשם

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 382(א)+379 לחוק העונשין.

על-פי עובדות כתב האישום, בתאריך 25.4.21 נהג הנאשם ברכב בדרך חברון בירושלים. ברכב נסע גם אחיו של הנאשם. באותה עת נהג גם המתלון, ברכב אחר, בדרך חברון. זמן קצר לפני כן אירעה התקלות כלשהי בכביש בין הנאשם ואחיו לבין המתלון, שבעקבותיה פנה המתלון עם רכבו מדרך חברון לרחוב האומן. הנאשם פנה בעקבות המתלון לרחוב האומן. במהלך הפניה פגע רכב המתלון ברכבו של הנאשם. בתגובה לכך ניסה הנאשם לחסום את רכבו של המתלון אך המתלון התחמק ממנו. מיד לאחר מכן נצמד המתלון עם רכבו לרכבו של הנאשם כך ששני הרכבים התקדמו מעט ברחוב האומן כשהם צמודים אחד לשני. אז, נגח המתלון עם רכבו את רכבו של הנאשם והמשיך בנסיעה כשהנאשם אחריו. לאחר כ-600 מטר עצר המתלון את רכבו ברמזור אדום, והנאשם ואחיו עצרו את רכבם מאחוריו. מיד עם עצירת הרכב יצא אחיו של הנאשם מרכב הנאשם, ניגש לרכב המתלון ופתח את הדלת הימנית הקדמית שלו. במקביל לכך יצא המתלון מהדלת השמאלית של רכבו והחל לרדוף אחר אחיו של הנאשם. באותה עת יצא גם הנאשם מרכב הנאשם, ניגש לתא המטען של הרכב, הוציא ממנו מפתח ברגים, רץ לכיוון המתלון והשליך את מפתח הברגים לעברו, זאת כאשר המתלון רץ לכיוונו של הנאשם. בהמשך לכך היכו הנאשם ואחיו את המתלון באגרופים תוך שעוברי אורח ניסו להפריד בין הניצים. בשלב מסוים הצליח המתלון להשתחרר מאחיזתם של הנאשם ואחיו. המתלון

נמלט חזרה לרכבו ותוך כדי כך אסף מהכביש את מפתח הברגים שהשליך קודם לכן הנאשם. המתלונן ניגש לעבר רכב הנאשם, הטיח פעמיים את מפתח הברגים בשמשה הקדמית שלו, שבר באמצעות מפתח הברגים את המראה הימנית של הרכב, ונכנס חזרה לרכבו. לאחר מכן המשיך המתלונן בנסיעה ברחוב האומן כאשר הנאשם ואחיו נסעו ברכבם אחריו. כשהגיעו שני כלי הרכב לכיכר הסתובב המתלונן עם רכבו בכיכר. אז, נגח הנאשם עם רכבו את רכבו של המתלונן. כתוצאה מכך רכב המתלונן נדחף קדימה, עלה על אי תנועה בכיכר ופגע ברכב של עובר אורח שנסע לפניו. לאחר הפגיעה נמלטו הנאשם ואחיו מהמקום ברכבם, אך הם חזרו למקום כעבור מספר דקות כאשר הגיעו לשם כוחות משטרה. כתוצאה מממעשי הנאשם ואחיו נגרמו למתלונן שריטות בפניו, ברגליו ובידיו.

כאמור, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע בעבירות הנ"ל. יצוין כי בתחילה נכלל בכתב האישום גם אחיו של הנאשם, אשר לו יוחסה רק עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, אך כתבי האישום הופרדו. כמו כן יצוין, שלבית המשפט המחוזי הוגש כתב אישום גם נגד המתלונן בשל חלקו בפרשה, בגדרו מיוחסות לו עבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה וחבלה במזיד ברכב. ההליכים בעניינו של המתלונן טרם הסתיימו.

2. הראיות לעונש

הנאשם לא ביקש שייערך תסקיר בעניינו.

המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם, הכולל שתי הרשעות קודמות. הרשעה אחת היא מיום 23.2.22 בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בגין הרשעה זו נגזר על הנאשם עונש של חודש מאסר על תנאי. ההרשעה השנייה היא מיום 31.5.20, ובמסגרתה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, ונגזר עליו עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי. על-פי עובדות כתב האישום שעמד בבסיס ההרשעה השנייה (תע/2), מדובר באירוע שהתרחש ביום 11.8.17, במהלכו ניסה הנאשם לעקוף את רכבו של המתלונן, ולאחר שזה לא אפשר לו לבצע את העקיפה עצר הנאשם את רכבו ברמזור ליד רכב המתלונן, יצא מן הרכב, נתן מספר סטירות למתלונן, ואף בעט בדלת הנהג של רכב המתלונן.

המאשימה הגישה גם תדפיס רישום פלילי - תעבורה של הנאשם, אשר כולל 23 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (שלוש עבירות), נהיגה ברכב לא תקין שהשימוש בו נאסר (שלוש עבירות), ונהיגה ברמזור אדום. כמו כן הגישה המאשימה תמונות של השריטות והחבלות שנגרמו למתלונן (תע/4), ודיסק עם סרטונים המתעדים את האירוע (תע/5).

הנאשם הגיש כראייה את כתב האישום שהוגש נגד המתלונן (נע/1).

3. טענות המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע במעשיו פגיעה חמורה בערך המוגן של שלמות גופו של אדם.

המאשימה עמדה על כך שמדובר באירוע מתגלגל שבו יכול היה הנאשם לחדול ממעשיו, אלא שהוא בחר להמשיך ולרדוף אחרי המתלונן ולנהוג באלמות. ב"כ המאשימה טענה כי בעוד באירועים "קלאסיים" של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה סיכון החיים הוא תוצאת לוואי של ניסיונו של אדם חשוד לברוח מפני שוטרים, הרי שבמקרה שלפנינו מדובר במי שיזם את הנהיגה המסוכנת, כך שהנהיגה המסוכנת הייתה מטרה בפני עצמה ולא רק תוצאה נלווית לבריחה מרשויות החוק. ב"כ המאשימה הדגישה כי מעשי הנאשם גרמו בפועל לנזק גוף ואף לנזק רכוש. המאשימה הפנתה לפסקי דין בהם נקבעו בנוגע לעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה מתחמי ענישה של 30-60 חודשי מאסר, ואף 3.5 עד 7 שנות מאסר. לאור כל האמור טענה המאשימה, כי בענייננו יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 3-7 שנות מאסר בצירוף עונשים נלווים לרבות פסילת רישיון. לנוכח הודאת הנאשם מחד, ועברו הפלילי מאידך, טענה ב"כ המאשימה שיש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ולגזור עליו עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלונן ופסילה מלהחזיק רישיון נהיגה.

4. טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו כי עניינו של הנאשם נמצא ברף הפחות חמור של עבירות סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, זאת משום שהמתלונן הוא שיזם את האירוע ואף נגח ברכבו של הנאשם, ומשום שהמקרה שלפנינו לא כלל בריחה מכוחות משטרה. לטענת ב"כ הנאשם המקרה שלפנינו דומה יותר למקרים של נהיגה פוחזת ברכב. בהמשך לכך טען ב"כ הנאשם שהפסיקה שהציגה ב"כ המאשימה לא תואמת את נסיבות העניין, וממילא גם מתחם העונש ההולם איננו תואם את נסיבות ענייננו. ב"כ הנאשם טען כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 6-24 חודשי מאסר, וכי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם ציין כי יש להביא בחשבון לקולה גם את הנסיבות האישיות של הנאשם, אשר התחתן חודש לפני מעצרו ונולד לו ילד בזמן מעצרו. בסופו של דבר ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט יסתפק בעונש מאסר החופף את ימי מעצרו של הנאשם המגיעים לכדי שנה בערך.

בתום שמיעת טיעוני בא כוחו מסר גם הנאשם את דבריו. הנאשם אמר כי הוא מצטער על כל האירוע. הנאשם הדגיש שהאירוע התחיל בכך שהמתלונן רצה לזרוק את מפתח הכלים עליו ולתקוף את אחיו. הנאשם טוען כי כתוצאה מהאירוע הוא הפסיד כחצי מיליון שקל כיוון שבשל מעצרו הוא לא יכול לנהל את חברת ההובלות שבבעלותו. לדברי הנאשם הוא למד לקח מהאירוע והשתנה, ולראייה שבבית הסוהר הוא משמש כתומך באסירים הסובלים מבעיות נפשיות.

דין והכרעה

5. מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

מבין שתי העבירות שביצע הנאשם העבירה החמורה יותר היא העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה (להלן - "סיכון חיי אדם"), ועל כן נתרכז מטבע הדברים בעבירה זו, מבלי להתעלם מכך שהנאשם הורשע גם בעבירת התקיפה.

הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חיי אדם עניינם חיי אדם ושלומו של משתמשי הדרך השונים. הערך המוגן על ידי העבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות הוא שלום גופו של האדם. במקרים רבים מבוצעת העבירה של סיכון חיי אדם אגב הימלטות מכוחות המשטרה. במקרים כאלו ביצוע העבירה פוגע גם בערך המוגן של אכיפת החוק בכלל, ושל השמירה על חיי אוכפי החוק בפרט. לא זה המקרה שלפנינו. בשל חשיבותם הרבה של הערכים המוגנים על ידי העבירה של סיכון חיי אדם נפסק, כי ככלל יש לגזור עונשים חמורים על מי שמורשעים בעבירות של סיכון חיי אדם בכלל, ובנסיבות של מרדף משטרתי בפרט (ע"פ 4763/17 **ותד נ' מדינת ישראל** (29.1.18); **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14); ע"פ 8664/19 **בכר נ' מדינת ישראל** (8.3.20)).

פגיעתו של הנאשם שלפנינו בערכים המוגנים על ידי העבירה היא חמורה, אך לא קיצונית בחומרתה, זאת לנוכח הנזקים הלא מאוד חמורים שנגרמו בפועל כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם.

6. מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

בע"פ 2336/14 **ווערי נ' מדינת ישראל** (10.12.2014), סוכמו הדברים כך בנוגע לרמת הענישה הנהוגת בעבירות של סיכון חיי אדם:

"הפסיקה מורה על החמרה בענישה בעבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ורף הענישה שנקבע לגביה בבית משפט זה עומד על מספר שנות מאסר (ראו, למשל, ע"פ 291/13 אברהמים נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.12.2013), שם צוין כי "בפסיקה נקבע רף של 4 שנות מאסר בפועל בגין עבירה זו"; ע"פ 8421/12 בן חיים נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (29.9.2013) (להלן: עניין בן חיים); ע"פ 5778/11 מדינת ישראל נ' ביטון, פסקה 5 (13.9.2011)). עונש מאסר משמעותי מוטל גם כשמדובר באנשים צעירים שביצעו עבירה זו...."
(פסקה 10 לפסק הדין).

בהמשך לדברים אלו הובאו בעניין **ווערי** מספר דוגמאות לגזרי דין של 34 עד 48 חודשי מאסר, אשר נגזרו בעבירות של סיכון חיי אדם ואושרו בבית המשפט העליון. עם זאת הודגש בעניין **ווערי**, כי:

"אין מדובר ברף ענישה "כובל" שאין לסטות ממנו, אלא בהתווית מדיניות כללית, ובפועל יבחן כל עניין על יסוד נסיבותיו הפרטניות (ע"פ 6099/12 נסימי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (18.11.2012) (להלן: עניין נסימי); ע"פ 5622/07 מדינת ישראל נ' קרדונה, פסקה 8 (24.9.2007) (להלן: עניין קרדונה))."
(עניין **ווערי** בפסקה 9 לפסק הדין; וכן ראו - ע"פ 4626/20 **יצחק גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (4.4.21)).

בהמשך לאמור לעיל, המאשימה הפנתה בטיעוניה לע"פ 5981/15 **מדינת ישראל נ' סלוצקי** (5.7.16), שם גזר בית המשפט המחוזי על משיב שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם בנסיבות של מרדף משטרתי, וכן בעבירות

נוספות, עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעורה של המדינה והעמיד את עונשו של המשיב על 34 חודשי מאסר, זאת תוך הפנייה לפסקי דין בהם נקבעו מתחמי ענישה של 3 עד 6 שנות מאסר, 42 עד 54 חודשי מאסר, ו- 30 עד 60 חודשי מאסר. המאשימה גם הפנתה לגזר דין של 32 חודשי מאסר בעניין שנדון לפניי (ת"פ 61473-08-20 מדינת ישראל נ' אבו חאמד (4.10.21)).

ב"כ הנאשם הפנה לעמת זאת לגזרי דין מקילים יותר, לרבות ע"פ 4894/13 סלע נ' מדינת ישראל (23.1.14)), שבו נגזר על מערער שהורשע בעבירה של סיכון חיי אדם, בנסיבות של פריצת מחסום משטרת באמצעות אופנוע, עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. יוער כי נסיבותיו של מקרה זה שונות מנסיבות העניין שלפניי באשר דובר שם בפריצת מחסום על ידי אופנוע, להבדיל מרכב, שלא גרמה נזק גוף כלשהו וגם לא נזק רכוש משמעותי. כן הפנה ב"כ הנאשם לעניין שנדון לפניי - ת"פ 15410-11-18 מדינת ישראל נ' גית (15.9.19) - שם נגזר על נאשם שהורשע בין היתר בעבירה של סיכון חיי אדם, בנסיבות של מרדף משטרי ופגיעה בניידת משטרה, עונש של 25 חודשי מאסר (וראו- גזרי דין מקלים יחסית שפורטו בסעיף 8 לגזר הדין).

העולה מהמקובץ הוא הענישה הנוהגת בעבירות של סיכון חיי אדם היא ענישה מגוונת בהתאם לנסיבות כל עניין ועניין, אך היא כוללת בדרך כלל עונש מאסר של ממש לריצוי בפועל.

7. מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

נסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם מצדיקות לקבוע בעניינו מתחם ענישה מקל מעט ביחס לעבירות של סיכון חיי אדם בכלל, ובנסיבות של מרדף משטרי בפרט, כל זאת מבלי להקל ראש בחומרת מעשהו של הנאשם.

העבירה שביצע הנאשם לא הייתה מתוכננת כלל. מדובר בעבירה שבוצעה בספונטניות על רקע התלהטות יצרים בכביש. אכן, המציאות מלמדת כי התלהטות יצרים שכזו עלולה להביא לעיתים לתוצאות קשות, ולצערנו היא איננה נדירה כלל. מדובר אם כן בנגע שיש להילחם בו. עם זאת, אין דין חומרתה של עבירה מתוכננת, כדין חומרתה הפחותה יותר של עבירה לא מתוכננת.

לעת הערכת חומרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הסיבות שגרמו לנאשם לבצע את העבירה, ואת תרומתו של המתלונן לאירוע הפלילי (סעיפים 40 ט (א) (5) ו- (6) לחוק העונשין). כעולה מכתב האישום, המתלונן תרם את חלקו להתדרדרות האירוע בכך שהיה הראשון לפגוע עם רכבו ברכבו של הנאשם, ולאחר מכן בכך שנצמד עם רכבו לרכב הנאשם ואף נגח בו. מאוחר יותר המתלונן אף הטיח את מפתח הברגים בשמשת רכב הנאשם, ואף שבר את מראת הצד של הרכב. בגין מעשים אלו עומד גם המתלונן לדין. פשיטא שאין במעשים אלו של המתלונן כדי להצדיק את התנהגותו של הנאשם, ברם יש להביא בחשבון את מעשי המתלונן במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא נזק גוף חמור למתלונן, ואף לנוסעים התמימים שהיו ברכב שעליו נהדף רכב המתלונן. הלכה למעשה נגרמו למתלונן נזקים לא מאוד חמורים בדמות שריטות בפניו, ברגליו ובידיו.

מתחם העונש ההולם

8.

לנוכח האמור אני קובע כי בנסיבות העניין ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם על 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית.

העונש המתאים - הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

9.

במישור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו, אשר חסכה מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. בהודאתו של הנאשם יש משום קבלת אחריות מצדו על מעשיו.

בדבריו בתום שמיעת הטיעונים לעונש שב הנאשם והביע צער על מעשיו. הנאשם הסביר כי כתוצאה ממעשיו וממעצרו הוא הפסיד כחצי מיליון ₪ בשל העובדה שהוא לא יכול היה לנהל את חברת ההובלות שלו. הנאשם אף ציין כי הוא עבר שינוי של ממש בכלא, ולראייה שהוא משמש בכלא כתומך באסירים הסובלים מבעיות נפשיות.

לנאשם עבר פלילי קודם, הכולל שתי הרשעות שפרטיהן הובאו לעיל בסעיף 2 לגזר הדין. ההרשעה הישנה יותר, משנת 2020, רלוונטית לענייננו כיוון שהיא נסבה על עבירות אלימות אשר בוצעו אגב ויכוח בכביש. על הנאשם נגזר בגין אותה הרשעה עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי. לנוכח העבירות שבהן הורשע הנאשם לפניו אין מנוס מהמסקנה לפיה הנאשם לא הפיק את הלקח מענישה זו. על כן לא ניתן למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם כפי שעתר בא כוחו.

בצד העבר הפלילי האמור יש לציין כי במישור התעסוקתי ניהל הנאשם עד למעצרו אורח חיים נורמטיבי. במסגרת בחינת הנזק שעלול להיגרם לנאשם בגין העונש שייגזר עליו יש להביא בחשבון כי שלילת רישיון הנהיגה שלו תפגע ביכולתו להתפרנס מעסקו. אין בכך כדי להצדיק הימנעות מוחלטת משלילת רישיון, ברם לא אגזור על הנאשם קנס בנוסף לשלילת רישיונו.

כמו כן, לא אחייב את הנאשם בתשלום פיצויים למתלונן, זאת על רקע תרומתו של המתלונן לאירוע האלים.

לנוכח כל האמור אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם ממש.

10. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם לפי רישומי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, ו- 3 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 6 חודשים בפועל מיום שחרורו של הנאשם מהכלא.

הודע לנאשם על זכותו לערער על פסק הדין לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה אייר תשפ"ב, 26 מאי 2022, בנוכחות הצדדים.